

132. löggjafarþing 2005-2006.
Þskj. 716 – 485. mál.

Fyrirspurn

til heilbrigðisráðherra um heimahjúkrun á höfuðborgarsvæðinu.

Frá Ástu R. Jóhannesdóttur.

Munnlegt svar ráðherra

Virðulegi forseti,

Háttvirtur 4. þingmaður Reykjavíkurborgar - suður hefur beint til mín fyrirspurn um heimahjúkrun á höfuðborgarsvæðinu í þremur liðum;

Í fyrsta lagi: *Hversu oft á undanförunum tveimur árum hefur öldrunarsjúklingum á fimm daga deildum Landspítala - háskólasjúkrahúss (LSH) verið synjað um heimahjúkrun?*

Þau tilvik þar sem að öldrunarsjúklingum hefur verið synjað um heimahjúkrun hafa ekki verið skráð með formlegum hætti, hvorki af hálfu Landspítala - háskólasjúkrahúss né Miðstöðvar heimahjúkrunar hjá Heilsugæslu höfuðborgarsvæðisins. Samkvæmt mati hjúkrunardeildarstjóra á fimm daga deildum Landspítalans, er um þremur til fjórum sjúklingum sem liggja á fimm sólarhringa deildum synjað um heimahjúkrun um helgar, og nokkur dæmi eru um slíka synjun margar helgar í röð. Heimahjúkrun á vegum heilsugæslunnar hefur fengið fjárveitingar til þess að veita aukna þjónustu um helgar en erfiðlega hefur gengið að fá starfsfólk til þess að sinna þeim vöktum. Þó skal þess getið að heimahjúkrunin sinnir nú yfir 400 vitjunum um hverja helgi.

Í öðru lagi er spurt: *Hversu oft á sama tímabili hefur slík synjun komið í veg fyrir útskrift sjúklinga?*

Ekki liggja fyrir tölulegar upplýsingar um fjölda þeirra sjúklinga sem hafa þurft að dveljast lengur á sjúkrahúsinu vegna skorts á heimahjúkrun. En samkvæmt upplýsingum frá Landspítala - háskólasjúkrahúsi hafa slíkar synjanir tafið útskriftir stundum um nokkra daga og vikur. Þá eru dæmi um tímabil þegar heimahjúkrun hefur ekki getað tekið við fleiri skjólstaðingum, og sjúklingar verið útskrifaðir án þess að hægt væri að tryggja að nauðsynleg þjónusta fengist í heimahúsum. Það hefur komið fyrir tímabundið að vegna manneklu í heimahjúkrun hafi ekki verið hægt að bæta við þjónustu um helgar og nætur eins og þurfa hefur þótt. Þessar aðstæður skapast fyrst og fremst af skorti á fagmenntuðu starfsfólki, en fjármagn hefur verið fyrir hendi

Í þriðja lagi er spurt: *Hversu oft á sama tímabili hefur aðeins verið unnt að bjóða öldruðum sem stóð til að útskrifa af LSH upp á skerta heimahjúkrunarþjónustu?*

Engar tölur liggja fyrir um hve þessi tilvik eru mörg. Við útskrift sjúklinga er lagt mat á þörf þeirra fyrir þjónustu í heimahúsum, en því er ekki fylgt eftir af hálfu spítalans með reglubundnum hætti hvort þessum þörfum, eins og spítalinn skilgreinir þær, er mætt. Þegar sjúklingur er kominn heim leggur heimahjúkrunin mat á þjónustuþörfina. Oft er reyndin sú að sjúklingar þurfa minni þjónustu heimahjúkrunar en sjúkrahúsið hafði gert ráð fyrir, en mun meiri þjónustu af hálfu heimilishjálpar félagsþjónustu sveitarfélanna. Því miður er það svo að heimilishjálpin er oft flöskuhálsinn í þessu kerfi, þar sem stöðug mannekla hrjáir starfseminna.

Virðulegi forseti, ég tel að rétt stefna sé að efla þjónustu við aldraða í heimahúsum og er það í samræmi við vilja þorra þeirra. Ég hyggst beita mér fyrir því að þessum þætti

heilbrigðisþjónustunnar verði sinnt eins vel og á verður kosið, og tel mikilvægt að LSH og Miðstöð heimahjúkrunar á höfuðborgarsvæðinu hafi með sér mjög gott samstarf um framkvæmd þessarar þjónustu. Mun ég beita mér fyrir því á næstu vikum að þetta samstarf verði eflt til að koma í veg fyrir hnökra á þjónustunni og tryggja samfellda þjónustu fyrir hinn aldraða, jafnframt því sem hagkvæmni er gætt.

(Talað orð gildir)